

Folkene, at vi er ved at bygge en ny Verden, at vi udrætter positive Ting for Menneskenes Tilværelse. Lykkes dette Arbejde, vil vi styrke Troen paa de Forenede Nationer og opnaa det Medarbejderskab af Folkene, som er saa nødvendigt, og derved forøge Mulighederne for ogsaa at løse de Problemer, overfor hvilke vi endnu maa resignere. Men svigter vor Vilje og vor Evne ogsaa paa de praktiske Omraader, hvad er der saa tilbage? Hvorledes opretholde Tilliden og Interessen?

Nøden eksisterer, og Hjælpen er paakrævet. Vi kan ikke overlade Sagen til en tilfældig og usikker Behandling. Folkene venter, at vi vil være i Stand til at træffe de nødvendige Beslutninger.

Naar den danske Delegation støtter Vedtagelsen af positive Forslag, der fortsætter Hjelpearbejdet omend i reduceret Skikkelse, i begrænset Udstrækning sammenlignet med UNRRA, ved den sig i nøje Overensstemmelse med det danske Folks Ønsker.

Mr. Laguardia var saa venlig i sin Tale at nævne det danske Bidrag til UNRRA. Jeg takker ham derfor. Jeg vil gerne give Oplysning om et andet internationalt Hjelpearbejde, ikke for at rose mit eget Land, men fordi det viser den levende Interesse, hvormed det danske Folk omfatter Arbejdet for at hjælpe nødlidende Folk. Gennem frivilligt Hjelpearbejde, ledet af Røde Kors, Red Barnet og danske Fredsvenner, bespises i Øjeblikket daglig 125 000 Børn i europæiske Lande med et dagligt Maaltid paa ca. 600 Kalorier. Det i denne Forbindelse vigtige er, at de meget betydelige Midler som dette Hjelpearbejde kræver, tilvejebringes ved Samarbejde mellem de frivillige Organisationer og Regeringen, en Form, der er i Overensstemmelse med en Tradition, vi har udviklet. Den frivillige Indsats har Initiativet, er grundlæggende, men den danske Stat yder Tilskud i Forhold til Størrelsen af de indsamlede Bidrag. Heraf ses, at det danske Folk staar bag Hjelpearbejdet.

Det danske Folk vil vanskeligt kunne forstaa, at de Forenede Nationer viser en Opgave som denne fra sig.

Den danske Delegation lægger sit Lod i Vægtskaalen for en positiv Indsats. Om Formen maa der forhandles, men Arbejdet kan ikke standses, saalænge Nøden er saa omfattende, som Kendsgerningerne viser.

Nødlidende Nationer maa ikke appellere forgæves til os. Almen menneskelig Medfølelse tilsiger os at handle. Men ogsaa Hensynet til den Organisation, for hvilken vi har Ansvaret, og hvis Fremtid afgøres af de Beslutninger, vi træffer, naar der gør det til en Nødvendighed. Vi maa ikke skilles uden at have truffet Beslutning om, under hvilke Former vi i Fællesskab i organiseret Form skal række en hjælpende Haand til de Medmennesker, der lider under Krigens Eftervirkninger.